

25 augustus 2024 - 21ste zondag B - Openingswoord

Welkom u allen in deze Eucharistieviering op de 21ste zondag door het jaar.
We zijn nog wel in de vacantiетijd, maar het werkzame leven begint langzamerhand alweer op vele plekken aan te vangen.

Meer dan 2000 jaar scheiden ons van de tijd, dat Jezus op de aarde rondliep. Wordt die afstand niet veel te lang? Beter om langzamerhand alle banden met 'toen' door te knippen en geheel nieuwe, moderne uitgangspunten voor het leven aan te nemen?

Maar dan denk ik er weer aan, hoe je als kind al leerde: Jezus is aanwezig in de broodgedaante in het tabernakel en op de altaartafel.

Dat geeft een liefdevolle vertrouwdheid,
dat geeft, dat we een toevlucht vinden.

Dat is geen 2000 jaar geleden, dat is nabijheid nu.

Je hoop is: in een wereld die steeds ingewikkelder lijkt te worden met grote onmacht van mensen en volkeren om elkaar te vinden, die toevlucht te behouden, samen met heel veel anderen, naar ik hoop, die als kind dezelfde katholieke uitgangspunten betreffende de goddelijke presentie mochten ontvangen, of die op latere leeftijd deze hebben aanvaard.

God bleef steeds getrouw, maar wij vergaten Hem of zochten elders onze toevlucht in nutteloze zaken en onwaarden.

Vragen we om vergeving.

21STE ZONDAG DOOR HET JAAR B – 25 augustus 2024

Preek

En toen openbaarde God zich in de geschiedenis. Dat gebeurde op een hele concrete plek, op een vastgesteld moment. Hele concrete personen mochten Gods stem vernemen en wonderlijke dingen zien, die zijn aanwezigheid kenbaar maakten. Abraham hoorde: *verlaat je land, ga op pad, ik zal je volk groot maken*. En Mozes zag in de woestijn een brandende braambos (die toch niet verbrandde) en, na de vraag: *wie bent u*, kreeg hij als antwoord: *Ik ben die is, de God van Abraham, Isaac en Jacob. Ik heb het klagen van mijn volk gehoord en zal het leiden, weg uit de slavernij, weg uit Egypte naar het land van belofte aan de andere kant van de woestijn*. God openbaarde zich aan deze Godsmannen als een bevrijdende God, die het leed van wie onderdrukt wordt wegneemt, die degenen die zich aan hem toevertrouwen 'ruimte biedt en vrijheid schept', zoals in een van de psalmen staat. Willen jullie met deze God verder gaan, vraagt Josue aan de verzamelde stammen van Israel bij Sichem, of maakt het niet uit welke God je kiest: deze God of een van de goden aan de overzijde van de rivier, die ook heus wel wil helpen als het zo uitkomt (of een gebed verhoren)! Opportunistisch gedrag: je bent door de ene geholpen, maar die laat je net zo gemakkelijk weer los en je wendt je tot een ander, bij wie weer een ander voordeel te behalen is, zoals iemand vandaag deze schoenen aantrekt en morgen die. Maar toch: gingen die andere goden een zo diepingrijpend proces aan met het in Egypte geknechte volk, dolend in de woestijn zonder voedsel, gebrek aan water? God, de 'Ik ben die is', voorzag er in met manna uit de hemel en water uit de rots. Wel moest het volk zijn geboden onderhouden. Dat lukte vaak niet. Het volk werd ontrouw. Kenmerk van de ene, in de woestijn meetrekkende God was: Hij bleef ondanks alles trouw, liet het volk niet in de steek, bleef barmhartig, zelfs na de episode van het gouden kalf! Kiezen voor *de Heer*, die uit Egypte geleid had, was kiezen voor de ene, allerhoogste God, maar vooral ook: kiezen voor de liefde, een liefde die ook bedroefd kon worden als het volk zich misdroeg, ja zelfs kwaad, maar zich dan toch weer ontfermde. In navolging van Josue, horen we het volk dan zeggen: Verre van ons de Heer te verlaten en andere goden te dienen. Waarlijk Hij is de levende God. Naar wie zullen we anders gaan. De naam Josue, Joshua betekent 'God redt' (In het Grieks dezelfde naam als de naam Jezus). Door Josue behoedde God zijn volk ervoor om overgeleverd te worden aan andere goden, gemaakt van steen, hout of ijzer, maar zonder kloppend hart. Jezus dus ook 'God redt'! We zijn eeuwen verder. Opnieuw is er onvrijheid en onderworpenheid (niet zozeer aan een wereldse macht zoals toentertijd in Egypte, hoewel die er ook in Jezus tijd is: de Romeinse bezetter), - maar onderworpen aan de macht van het kwaad in zijn vele vormen, die een mens verhindert God de plaats te geven in het leven, die Hem toe komt door te kiezen voor afgoden als: bezit (geld), macht, sex-wellust... God zendt als zijn Gezondene ter redding zijn eigen veelgeliefde Zoon! De Vader gaf hem de mogelijkheid om wonderbare dingen te

doen, zoals de wonderbare broodvermenigvuldiging. De nieuwe Joshua voorziet er in! Maar dan begint deze 'God redt' te praten over zichzelf als voedsel: *wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt krijgt het leven in zich*. Nee, dat kunnen vele toehoorders niet aan, dat klinkt als zouden ze menseneters moeten worden, "*die woorden stuiten tegen de borst!*" Toch, de nieuwe Josue blijft insisteren: - zeker, voedsel is noodzakelijk, tallozen ontbeert het. Er is een voedselschaarsteprobleem, - maar Gods Zoon is niet gekomen om een ONG op te richten of de FAO te sponsoren, maar om ons in het leven te doen delen, dat *in* zijn liefdevolle Vader is en *in* Hemzelf als geliefde zoon. Als wij Hem eten in de eucharistie (Dit is mijn lichaam) en zijn bloed drinken, dat hij gebonden heeft aan de wijn in de beker (Dit is mijn bloed van het nieuwe verbond) dan worden we één met Hem, vlees van zijn vlees en bloed van zijn bloed, opgenomen in het unieke liefdesverbond, dat de Vader ons wil schenken. Willen jullie ook heengaan, vraagt Jezus zijn leerlingen. Nee, zegt Petrus namens de anderen, ook al begrijpen we het allemaal niet, we blijven u ons vertrouwen geven, we blijven met u doorgaan, wat de toekomst ook zal brengen.

Er was de tijd van Abraham en Mozes met de woestijntocht, - er was de Romeinse tijd met Jezus 'God redt', - gaan we nu naar onze tijd. De woorden: dit is mijn lichaam, dit is mijn bloed voor de zonden van de wereld, zijn blijven klinken ook in de laatste tientallen jaren van overgang, aangekomen in een nieuw millenium. Al die tijd is Jezus zich sacramenteel present blijven stellen. En toch, ondanks dit, bij hoevelen kwamen deze woorden niet meer over en ze dropen af? De kerken werden steeds leger. Je hoorde wel: kun je nou vasthouden aan een persoon van 2000 jaar geleden? Wekelijks naar de kerk gaan, waarom? God redt? Och, we redden het ook wel zonder kerk. Er zijn genoeg andere interessante levensbeschouwingen b.v. die met een oosters tintje, of: voor mij is de zondag dag van sport of ontspanning, geen dag meer van God. En bij die enkelen die bleven kwam ook de twijfel op. Wilt ook gij soms heengaan, hoorden ze? Toch: Heer, naar wie zullen we gaan. U hebt woorden van eeuwig leven.

De tweede lezing sprak over het huwelijk: mannen en vrouwen weest elkaar onderdanig zoals Christus de kerk liefheeft, hebt elkaar lief. Het huwelijk wordt in deze woorden gegrondvest in het omvattende liefdesverbond van Jezus en de kerk. Maar ook hier is twijfel en aarzeling opgekomen: waarom nog mijn huwelijk sluiten in Christus, voor God, met de kerk als getuige? Waarom zouden we als jong stel op de honderdduizenden verliefden en verloofden die er zijn en onbekommerd samen optrekken en samenwonen en zo meer, een uitzondering maken en een apart kerkelijk parcours volgen? Het kan toch ook goed zonder? Dat 'voor het hele leven tot de dood ons scheidt', onontbindbaar, stuit tegen de borst, is hard om te horen. Maar dan klinkt zacht Jezus stem in het geweten: Wilt ook gij soms heengaan?.... En het antwoord, haast wanhopig: Heer, naar wie zouden we gaan? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven. Gij zijt de heilige Gods, - dat geloven en weten we. De

heiliging van de menselijke liefde tussen man en vrouw is aan U! Zonder uw zegen niet verder! In u willen we onze liefde grondvesten!

Vorige maand nog hier in de Friezenkerk, een liefde over de taalgrens heen: een Nederlandse bruid en een Italiaanse bruidegom, het ja-woord voor het altaar met een Italiaanse priester en diaken Kees als vertegenwoordiger van de Friezenkerk. Het pleintje voor de kerk lag nog wekenlang vol met rijstkorrels, symbool van liefde en vruchtbaarheid! God glimlachte vanuit de hemel, bedenkend: er zijn er nog die Mij zoeken op dat grootse moment in hun leven, die er iets extra's voor over hebben en niet zonder Mij hun toekomst in willen gaan. Amen.

25 augustus 2024 - 21ste zondag B - Voorbeden

Pr. "Wie niet voor Mij is, is tegen Mij", zegt Jezus. In ons leven wordt steeds weer gevraagd keuzes te maken. Vragen wij om trouw in onze keuze voor Hem, ook wanneer velen andere wegen gaan:

1. Bidden we voor de Kerk, dat zij iedere dag haar keuze voor Christus en haar trouw aan het Evangelie vernieuwt.
2. Bidden we voor de mensen van deze tijd, die we ook zelf zijn: dat de afgoden van geld, egoïsme, over-anderen-willen-heersen, het lichaam blootstellen aan onkuisheid, worden weerstaan; dat we voor God kiezen en Hem met heel ons hart weten te beminnen.
3. Voor mensen, die geruisloos de kerk verlaten hebben: dat zij nooit ophouden te blijven zoeken naar God.
5. Voor de gehuwden, dat zij de weg naar elkaar weten te ontdekken; in het bijzonder voor de jonge mensen: dat God hun liefde mag bevestigen en hun trouw zegenen.
6. Voor vrede, waar oorlog en geweld is: Israël-Gaza, Oekraïne-Rusland.

Pr. Heer Jezus, met de apostelen geloven we dat Gij woorden hebt van eeuwig leven. Naar wie zouden we anders gaan dan naar U, de Heilige Gods, die ons bij de Vader brengt, die leeft in eeuwigheid. Amen.